

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**

z dnia2007 r.

w sprawie szczegółowych zasad zaliczania zobowiązań offsetowych zagranicznego dostawcy uzbrojenia lub sprzętu wojskowego na poczet wartości umowy offsetowej

Na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 10 września 1999 r. o niektórych umowach kompensacyjnych zawieranych w związku z umowami dostaw na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa (Dz. U. Nr 80, poz. 903, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wielkość mnożników offsetowych i sposób ich stosowania oraz przypadki, w których mogą zostać zastosowane mnożniki z przedziału 2,0-5,0;
- 2) sposoby zaliczania zobowiązań offsetowych;
- 3) sposoby zaliczania wartości zobowiązań z umów, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 10 września 1999 r. o niektórych umowach kompensacyjnych zawieranych w związku z umowami dostaw na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa, zwanej dalej „ustawą”;
- 4) dopuszczalny limit udziału zagranicznych materiałów i komponentów w przedsięwzięciu będącym zobowiązaniem offsetowym.

§ 2. Ustala się wielkości mnożników offsetowych w przedziałach:

- 1) od 1,0 do 2,0 - dla zobowiązań offsetowych bezpośrednich – określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 2) od 0,5 do 1,5 - dla zobowiązań offsetowych pośrednich – określone w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Ustala się przypadki szczególnie uzasadnione interesem gospodarki lub względami bezpieczeństwa i obronności państwa, w których mogą zostać zastosowane mnożniki z przedziału 2,0-5,0 – określone w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

2. Przez inwestycje, wartości niematerialne i prawne, o których mowa w załącznikach nr 1-3, rozumie się inwestycje, wartości niematerialne i prawne zgodnie z przepisami o rachunkowości.

§ 4. Ustala się sposób stosowania mnożników offsetowych:

- 1) minister właściwy do spraw gospodarki, uwzględniając wartość i przedmiot postępowania na dostawę uzbrojenia lub sprzętu wojskowego, wskazuje w założeniach do oferty offsetowej, o których mowa w art. 8 ust. 2 ustawy, listę preferowanych kierunków lokowania zobowiązań offsetowych wraz z przyporządkowanymi im mnożnikami offsetowymi;

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 119, poz. 1250, z 2001 r. Nr 89, poz. 972, z 2002 r. Nr 37, poz. 332, Nr 74, poz. 676 i Nr 81, poz. 733, z 2004 r. Nr 19, poz. 177 i Nr 238, poz. 2390 oraz z 2006 r. Nr 251, poz. 1845.

- 2) lista, o której mowa w pkt 1, jest opracowywana w ramach obszarów lokowania zobowiązań offsetowych, o których mowa w załączniku nr 3 do rozporządzenia, i może zawierać szczegółowe propozycje zobowiązań offsetowych;
- 3) załączenia do oferty offsetowej mogą również zawierać propozycje przedmiotów zobowiązań offsetowych, o których mowa w załącznikach nr 1 i 2 do rozporządzenia.

§ 5. 1. Do jednego zobowiązania offsetowego stosuje się jeden mnożnik offsetowy.

2. W przypadku gdy zakres przedmiotu zobowiązania offsetowego uniemożliwia zastosowanie jednego mnożnika offsetowego, dopuszczalne jest zastosowanie więcej niż jednego mnożnika offsetowego w jednym zobowiązaniu offsetowym.

3. Stosowanie więcej niż jednego mnożnika w jednym zobowiązaniu offsetowym nie może prowadzić do kumulacyjnego ich stosowania.

§ 6. 1. Zaliczenie wartości zobowiązania offsetowego na poczet wartości umowy offsetowej następuje na podstawie wniosku składanego przez zagranicznego dostawcę ministrowi właściwemu do spraw gospodarki.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać:

- 1) oznaczenie zobowiązania offsetowego;
- 2) przedmiot zobowiązania offsetowego;
- 3) termin wykonywania zobowiązania offsetowego;
- 4) wartość nominalną wykonanego zobowiązania offsetowego;
- 5) wielkość mnożników offsetowych;
- 6) wartość zobowiązania offsetowego;
- 7) wartość wykonanego zobowiązania offsetowego;
- 8) oświadczenie zagranicznego dostawcy o wykonaniu zobowiązania offsetowego zgodnie z umową offsetową.

3. Do wniosku należy dołączyć dokumenty potwierdzające realizację zobowiązania offsetowego, w tym:

- 1) oświadczenie offsetobiorcy o wykonaniu zobowiązania offsetowego, w tym potwierdzające wykonaną wartość nominalną zobowiązania offsetowego;
- 2) oświadczenie offsetodawcy o wykonaniu zobowiązania offsetowego.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki może – w ramach sposobu zaliczania zobowiązań offsetowych:

- 1) żądać przedstawienia przez zagranicznego dostawcę dodatkowych dokumentów oraz informacji niezbędnych do dokonania oceny zasadności wniosku;
- 2) zasięgnąć opinii biegłego rewidenta lub eksperta w sprawie wykonania zobowiązania offsetowego.

§ 7. 1. Zaliczając na poczet wartości umowy offsetowej wartość zobowiązań wykonanych z umów, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy, stosuje się mnożnik offsetowy 0,3.

2. Zaliczanie wartości zobowiązań z umów, o których mowa w ust. 1, następuje na podstawie wniosku, o którym mowa w art. 15 ust. 2 ustawy, składanego przez zagranicznego dostawcę ministrowi właściwemu do spraw gospodarki.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, powinien być składany wraz z ofertą offsetową i zawierać:

- 1) określenie podmiotu, na rzecz którego wykonano zobowiązanie;
- 2) przedmiot zobowiązania;
- 3) wartość nominalną wykonanego zobowiązania;
- 4) proponowane mnożniki;
- 5) wartość zobowiązania;

6) termin wykonywania zobowiązania.

4. Do wniosku należy dołączyć dokumenty potwierdzające wykonanie zobowiązania, w tym oświadczenie o wykonaniu zobowiązania złożone przez podmiot, na rzecz którego wykonano zobowiązanie.

5. Wniosek stanowi część oferty offsetowej zagranicznego dostawcy i jest przedmiotem negocjacji związanych z zawarciem umowy offsetowej.

§ 8. 1. Ustala się dopuszczalny limit udziału zagranicznych materiałów i komponentów w przedsięwzięciu będącym zobowiązaniem offsetowym, którego przedmiotem jest zakup wyrobów lub usług, w wysokości 80% wartości nominalnej takiego zobowiązania.

2. Pochodzenie materiału lub komponentu jest rozumiane jako pochodzenie wytwórcy ostatniej istotnej z technicznego lub technologicznego punktu widzenia zmiany materiału lub komponentu przed odebraniem materiału lub komponentu przez offsetobiorcę.

§ 9. 1. W przypadku zobowiązań offsetowych, których przedmiotem jest zakup wyrobów lub usług, a w których wartość zagranicznych materiałów i komponentów, w przedsięwzięciu będącym zobowiązaniem offsetowym, jest:

- 1) wyższa niż 80% wartości zakupów wyrobów lub usług – wartość zakupów wyrobów lub usług nie może być przyjęta do zaliczenia zobowiązania offsetowego;
- 2) niższa niż 20% wartości zakupów wyrobów lub usług – do zaliczenia zobowiązania offsetowego przyjmuje się 100% wartości zakupów wyrobów lub usług;
- 3) równa lub wyższa niż 20% i niższa lub równa 80% wartości zakupów wyrobów lub usług – do zaliczenia zobowiązania offsetowego przyjmuje się wartość zakupów wyrobów lub usług pomniejszoną o wartość zagranicznych materiałów i komponentów.

2. W przypadku zobowiązania offsetowego, którego przedmiotem jest zakup wyrobów lub usług, w którym z powodów technicznych lub technologicznych niezbędne jest zastosowanie zagranicznych materiałów lub komponentów w wysokości przekraczającej 80% wartości nominalnej zobowiązania offsetowego, minister właściwy do spraw gospodarki może, na podstawie wniosku zagranicznego dostawcy, określić wartość zaliczenia takiego zobowiązania offsetowego.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zagraniczny dostawca składa na etapie wprowadzania zobowiązania offsetowego do umowy offsetowej.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 lipca 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad zaliczania zobowiązań offsetowych zagranicznego dostawcy uzbrojenia lub sprzętu wojskowego na poczet wartości umowy offsetowej (Dz. U. Nr 100, poz. 907).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów

ZAŁĄCZNIK nr 1

MNOŻNIKI OFFSETOWE DLA ZOBOWIĄZAŃ OFFSETOWYCH BEZPOŚREDNICH

Przedmiot zobowiązania offsetowego	Mnożniki
1. Zakup przez zagranicznego dostawcę od Skarbu Państwa udziałów lub akcji, a także wniesienie wkładów do spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółki akcyjnej.	2,0
2. Zakup przez offsetodawcę akcji lub udziałów offsetobiorcy i obowiązkowe podwyższenie kapitału zakładowego.	2,0
3. Wniesienie przez offsetodawcę wkładu pieniężnego na rzecz offsetobiorcy.	2,0
4. Wniesienie przez offsetodawcę aportu rzeczowego na rzecz offsetobiorcy.	1,0-1,5
5. Przekazanie offsetobiorcy przez offsetodawcę technologii lub wartości niematerialnych i prawnych: 1) związanych z produkcją uzbrojenia lub sprzętu wojskowego; 2) innych niż wymienione w pkt 1.	2,0 1,5
6. Umożliwienie udziału offsetobiorcy w remontach, serwisie, naprawach, eksploatacji lub modernizacji uzbrojenia lub sprzętu wojskowego na rzecz Sił Zbrojnych RP poprzez inwestycje lub przekazanie wartości niematerialnych i prawnych przez offsetodawcę.	2,0
7. Bezpośredni zakup przez offsetodawcę wytworzonych lub realizowanych przez offsetobiorcę wyrobów i usług.	1,0-2,0
8. Rozwój potencjału badawczo-rozwojowego i wdrożeń: 1) realizacja zamówień przez offsetobiorcę w programie międzynarodowym; 2) finansowe wsparcie offsetobiorcy prowadzącego prace badawczo-rozwojowe lub wdrożeniowe poprzez inwestycje lub zakupy.	2,0 2,0
9. Pomoc w sprzedaży wyrobów i usług wytworzonych przez offsetobiorcę za pośrednictwem sieci marketingowej offsetodawcy.	1,0-2,0
10. Szkolenie.	1,0-1,5
11. Inne przedmioty niewyszczególnione w pkt 1-10.	1,0-1,5

ZAŁĄCZNIK nr 2

MNOŻNIKI OFFSETOWE DLA ZOBOWIĄZAŃ OFFSETOWYCH POŚREDNICH

Przedmiot zobowiązania offsetowego	Mnożniki
1. Zakup przez zagranicznego dostawcę od Skarbu Państwa udziałów lub akcji, a także wniesienie wkładów do spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółki akcyjnej.	1,5
2. Zakup przez offsetodawcę akcji lub udziałów offsetobiorcy i obowiązkowe podwyższenie kapitału zakładowego.	1,5
3. Wniesienie przez offsetodawcę wkładu pieniężnego na rzecz offsetobiorcy.	1,5
4. Wniesienie przez offsetodawcę aportu rzeczowego na rzecz offsetobiorcy.	1,0-1,5
5. Przekazanie offsetobiorcy przez offsetodawcę technologii lub wartości niematerialnych i prawnych.	0,5-1,5
6. Bezpośredni zakup przez offsetodawcę wytworzonych lub realizowanych przez offsetobiorcę wyrobów i usług.	0,5-1,5
7. Pomoc w sprzedaży wyrobów i usług wytworzonych przez offsetobiorcę za pośrednictwem sieci marketingowej offsetodawcy.	0,5-1,5
8. Szkolenie.	0,5-1,0
9. Inne przedmioty niewyszczególnione w pkt 1 – 8.	0,5-1,0

ZAŁĄCZNIK nr 3

PRZYPADKI SZCZEGÓLNIIE UZASADNIONE INTERESEM GOSPODARKI LUB WZGLĘDAMI BEZPIECZEŃSTWA I OBRONNOŚCI PAŃSTWA, W KTÓRYCH MOGĄ ZOSTAĆ ZASTOSOWANE MNOŻNIKI Z PRZEDZIAŁU 2,0-5,0. SPOSÓB STOSOWANIA MNOŻNIKÓW OFFSETOWYCH Z PRZEDZIAŁU 2,0-5,0 JEST OKREŚLONY W § 4 pkt 1 i pkt 2 ROZPORZĄDZENIA.

Obszar lokowania zobowiązań offsetowych
1. Przekazanie przez offsetodawcę offsetobiorcy nowoczesnej technologii lub innych wartości niematerialnych i prawnych, lub: 1) pomoc offsetodawcy w zapewnieniu odpowiedniej certyfikacji produktu, producenta, linii produkcyjnej, innej certyfikacji, patentu lub zezwolenia ważnego dla działalności offsetobiorcy; 2) przekazanie przez offsetodawcę offsetobiorcy praw do modyfikacji produktu; 3) uruchomienie produkcji u offsetobiorcy na podstawie technologii przekazanej przez offsetodawcę; 4) uzyskanie przez offsetobiorcę praw do sprzedaży produktów na uzgodnionych rynkach; 5) otwarcie nowych rynków eksportowych dla towarów produkowanych przez offsetobiorcę; 6) zwiększenie sprzedaży produktów offsetobiorcy na rynkach zagranicznych.
2. Wsparcie finansowe udzielone offsetobiorcy przez offsetodawcę.
3. Inwestycje kapitałowe offsetodawcy na rzecz offsetobiorcy, w szczególności w celu modernizacji lub restrukturyzacji sektora przemysłu obronnego.
4. Bezpośredni zakup przez offsetodawcę wytworzonych lub realizowanych przez offsetobiorcę wyrobów i usług.
5. Umożliwienie udziału offsetobiorcy w remontach, serwisie, naprawach, eksploatacji lub modernizacji uzbrojenia lub sprzętu wojskowego na rzecz Sił Zbrojnych RP poprzez inwestycje lub przekazanie wartości niematerialnych i prawnych przez offsetodawcę.
6. Zlecenie przez offsetodawcę offsetobiorcy, którego przedmiotem działalności są prace badawczo - rozwojowe lub wdrożeniowe, prac prowadzących do rozwoju dziedziny nauki, skutkujące zwiększeniem potencjału badawczego i wytwórczego w dziedzinach: 1) obronności; 2) informatyki; 3) telekomunikacji; 4) optoelektroniki; 5) wykorzystania przestrzeni kosmicznej; 6) biotechnologii; 7) nanotechnologii; 8) energetyki, w tym odnawialnych źródeł energii; 9) z zakresu ochrony środowiska.
7. Pomoc offsetodawcy w komercjalizacji efektów prac badawczo - rozwojowych lub wdrożeniowych offsetobiorcy (poprzez np. wsparcie finansowania, doradztwo prawne i ekonomiczne, usprawnienia organizacyjne, pomoc przy otrzymaniu patentu, przekazanie praw do wartości niematerialnych lub prawnych).
8. Realizacja przedsięwzięć skutkujących powstaniem i utrzymaniem nowych miejsc pracy, szczególnie w obszarach zagrożonych bezrobociem.
9. Działalność, której celem jest rozwój gospodarki opartej na wiedzy, w tym: 1) wsparcie przedsiębiorstw w branży zaawansowanych technologii; 2) wsparcie działań realizowanych w ramach programów promujących innowacyjność polskiej gospodarki; 3) tworzenie funduszy kapitału zaangażowanego; 4) tworzenie i rozwój centrów badawczych; 5) udział w projektach badawczych uczelni lub innych podmiotów prowadzących prace w zakresie badań lub wdrożeń; 6) zapewnienie udziału polskiej kadry naukowo-technicznej, w tym studentów, w pracach naukowo-badawczych.

Do projektu z dnia 16 kwietnia 2007 r.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia jest aktem wykonawczym do ustawy z dnia 10 września 1999 r. *o niektórych umowach kompensacyjnych zawieranych w związku z umowami dostaw na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa* (Dz. U. Nr 80, poz. 903, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą offsetową”.

Celem rozwiązań wprowadzonych w projekcie jest efektywniejsze wykorzystanie umów offsetowych dla rozwoju gospodarczego kraju. Potrzeba opracowania rozporządzenia związana jest z uchwaleniem nowelizacji ustawy offsetowej w dniu 8 grudnia 2006 r.

Projekt rozporządzenia ma doprecyzować obszary szczególnie istotne dla gospodarki RP oraz zróżnicować wielkości mnożników offsetowych w celu zmotywowania zagranicznych dostawców do realizowania zobowiązań offsetowych najkorzystniejszych z punktu widzenia gospodarki RP. Cel ten powinien zostać osiągnięty przede wszystkim przez zmianę sposobu stosowania mnożników w przedziale 2-5. Ideą zmiany jest premiowanie wysokimi mnożnikami ważnych obszarów lub konkretnych zobowiązań offsetowych definiowanych przez stronę polską na potrzeby określonych postępowań na dostawę uzbrojenia lub sprzętu wojskowego, zgodnie z aktualnymi potrzebami (§4 projektu rozporządzenia).

Zmieniono załącznik nr 3 oraz sposób jego stosowania określając obszary, w których celowe jest stosowanie mnożników z przedziału 2,0-5,0. Obszary zostały określone na podstawie m.in. Programu Działań Rządu „Solidarne Państwo”, Strategii Rozwoju Kraju 2007-2015, projektu Programu Konsolidacji i Wspierania Rozwoju Polskiego Przemysłu Obronnego w latach 2006-2010 oraz przygotowywanych programów rządowych mających na celu rozwój gospodarki opartej na wiedzy. Propozycje szczegółowe, wskazujące kierunki lokowania offsetu lub konkretne propozycje projektów zobowiązań offsetowych szczególnie uzasadnionych interesem gospodarki lub bezpieczeństwa państwa, będą przedstawiane przez ministra właściwego do spraw gospodarki w założeniach do oferty offsetowej, o których mowa w art. 8 ust. 2 ustawy offsetowej. Rozwiązanie to umożliwi ministrowi właściwemu do spraw gospodarki oraz Komitetowi do Spraw Umów Offsetowych kształtowanie polityki offsetowej w sposób elastyczny i dostosowany do sytuacji, tj. proponowania bardzo konkretnych zobowiązań offsetowych lub, w zależności od potrzeb, ogólnego wskazania kierunków lokowania offsetu.

W pkt 8 załącznika nr 3 uwzględniono cel wynikający z art. 5 pkt 5 ustawy offsetowej uzupełniając go o „utrzymanie miejsc pracy”, bowiem utrzymanie poziomu zatrudnienia może być ważne z punktu widzenia interesów gospodarczych. Do obszarów zagrożonych bezrobociem zalicza się obszary, w których stopa bezrobocia przekracza średnią krajową według danych Głównego Urzędu Statystycznego.

Załączniki nr 1 i 2 zostały uproszczone oraz zastosowano nową terminologię. Ponieważ szczegółowe propozycje zobowiązań offsetowych będą, zgodnie z § 4 projektu, zawarte w założeniach do oferty offsetowej, zrezygnowano w załącznikach nr 1 i nr 2 z dotychczasowego szczegółowego, sektorowego opisu przedmiotów zobowiązań. Podwyższono minimalny mnożnik dla zobowiązań offsetowych bezpośrednich z 0,5 do 1,0 (załącznik nr 1). Obniżono maksymalny mnożnik dla zobowiązań offsetowych pośrednich z 2,0 do 1,5 (załącznik nr 2). Zmiana ma na celu wzmocnić przedsiębiorstwa realizujące zobowiązania offsetowe bezpośrednio.

W zobowiązaniach offsetowych pośrednich (załączniku nr 2) podwyższono dolne zakresy mnożników dotyczące np. zakupu od Skarbu Państwa udziałów lub akcji, wniesienia na rzecz offsetobiorcy wkładu pieniężnego lub aportu rzeczowego z uwagi na wartość takich zobowiązań dla interesu gospodarczego kraju. Jednocześnie nieznacznie obniżono górny zakres mnożników dla niektórych typów zobowiązań, np. szkoleń.

Poprawieniu efektywności realizacji umów offsetowych służą także zmiany i uszczegółowienie innych przepisów rozporządzenia, wynikające z dotychczasowych doświadczeń związanych z monitorowaniem umów offsetowych. Określono sposób zaliczania zobowiązań offsetowych (§ 6 projektu), nieuregulowany w dotychczas obowiązującym rozporządzeniu. Doprecyzowano przepisy dotyczące zaliczania zobowiązań z umów, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy (§ 7 projektu) oraz zmieniono mnożnik offsetowy dla tego typu zobowiązań.

W § 8 ust. 2 projektu dodano nowy przepis precyzujący termin „pochodzenie materiału i komponentu”. W § 9 ust. 1 projektu zmieniono przepisy dotyczące zagranicznych materiałów i komponentów używanych przy realizacji zobowiązań offsetowych przyjmując regulacje sprawdzone w praktyce monitorowania umów offsetowych, np. sformułowanie „materiałów i komponentów dostarczonych przez zagranicznego dostawcę” zostało zastąpione pojęciem „zagranicznych materiałów i komponentów”. W § 9 ust. 2 i ust. 3 projektu stworzono możliwość realizacji zobowiązań offsetowych, w których z powodów technicznych lub technologicznych

niezbędne jest zastosowanie zagranicznych materiałów i komponentów w wysokości przekraczającej 80% wartości nominalnej zobowiązania offsetowego.

Proponuje się termin wejścia w życie rozporządzenia z dniem ogłoszenia (§ 11 projektu) z uwagi na wejście w życie w dniu 13 stycznia 2007 r. nowelizacji ustawy offsetowej i przewidywane rozpoczęcie nowych postępowań na dostawę uzbrojenia i sprzętu wojskowego, co wyczerpuje przesłanki art. 4 ust 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 190, poz. 1606, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia nie podlega wymogowi notyfikacji programu pomocowego.

Projekt rozporządzenia, z chwilą przekazania do uzgodnień międzyresortowych, został w dniu 13 marca 2007 r. udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414). Żadne podmioty prowadzące działalność lobbingsową nie zgłosiły uwag ani zainteresowania pracami nad projektem.

Zakres regulacji prawa Unii Europejskiej (dalej UE):

- art. 296 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE),
- art. 10 dyrektywy 2004/18/WE z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi.

Zgodnie z art.1 ust. 1 ustawy offsetowej „Ustawa określa zasady zawierania oraz prawa i obowiązki stron umowy kompensacyjnej, zwanej „umową offsetową”, w związku z zawarciem umowy dostawy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uzbrojenia lub sprzętu wojskowego na potrzeby obronności lub bezpieczeństwa państwa, wyprodukowanego lub wytworzonego poza jej terytorium, do którego stosuje się art. 296 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską”.

Opinia o zgodności z prawem UE:

Obszar uregulowany projektem rozporządzenia nie został zharmonizowany na gruncie prawa UE. W związku z tym oraz mając na uwadze wskazany wyżej zakres regulacji prawa UE,

a w szczególności art. 296 TWE, państwa członkowskie UE mają kompetencję do stanowienia przepisów w zakresie objętym niniejszym projektem na warunkach przewidzianych w art. 296 TWE. Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem UE.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje projekt rozporządzenia

Przewiduje się, że projektowane rozporządzenie będzie wywierać pozytywny wpływ na rozwój:

- 1) przedsiębiorstw sektora przemysłu obronnego;
- 2) sektora małych i średnich przedsiębiorstw;
- 3) przedsiębiorców, których przedmiotem działalności są prace badawczo-rozwojowe lub wdrożeniowe;
- 4) przedsiębiorców z branży zaawansowanych technologii;
- 5) przedsiębiorców zainteresowanych pozyskaniem tzw. kapitału zaangażowanego.

2. Konsultacje

Projekt rozporządzenia został skonsultowany z:

- 1) Sekcją Krajową Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „Solidarność”;
- 2) Sekcją Krajową Przemysłu Zbrojeniowego Związku Zawodowego Przemysłu Elektromaszynowego;
- 3) Polską Izbą Producentów na Rzecz Obronności Kraju;
- 4) Związkiem Pracodawców Przedsiębiorstw Przemysłu Obronnego i Lotniczego;
- 5) Agencją Rozwoju Przemysłu S.A.;
- 6) Bumar Sp. z o.o.;
- 7) Konfederacją Pracodawców Polskich;
- 8) Związkiem Rzemiosła Polskiego;
- 9) Business Centre Club;
- 10) Krajową Izbą Gospodarczą.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowane regulacje nie są związane z wydatkowaniem środków sektora finansów publicznych (nie pociągają za sobą wydatków dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego). Zakup udziałów lub akcji od Skarbu Państwa przez zagranicznych dostawców spowoduje wpływ środków finansowych do sektora finansów publicznych. Przewiduje się, że proponowane rozwiązania wpłyną pozytywnie na przyszłe dochody państwa w związku z aktywizacją wzrostu gospodarczego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Doprecyzowanie obszarów w ramach których mogą być realizowane zobowiązania offsetowe może w przyszłości spowodować wzrost zatrudnienia w sektorach: obronnym, prac badawczo-rozwojowych lub wdrożeniowych, gospodarki opartej na wiedzy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Proponowane regulacje powinny przyczynić się do intensywniejszego wykorzystania umów offsetowych w restrukturyzacji i rozwoju gospodarki. Będzie to możliwe m.in. dzięki przedstawianiu przez Ministra Gospodarki w założeniach do oferty offsetowej propozycji szczegółowych przedziałów mnożników dla wybranych obszarów lokowania offsetu i propozycji zobowiązań offsetowych strony polskiej. Proponowane zmiany mogą wpłynąć na poziom działalności gospodarczej podmiotów, w szczególności realizujących zobowiązania z obszarów wskazanych w załączniku nr 3 do rozporządzenia. Proponowana zmiana wartości minimalnej mnożnika offsetowego dla zobowiązań offsetowych bezpośrednich i zmiana maksymalnego mnożnika offsetowego dla zobowiązań offsetowych pośrednich wpłynie pozytywnie na sytuację krajowego przemysłu obronnego.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

W dłuższej perspektywie, szczególnie w wyniku kontynuowania współpracy biznesowej po zakończeniu realizacji programów offsetowych, możliwe jest pozytywne oddziaływanie proponowanych regulacji na sytuację i rozwój regionalny.